

[Helsing.]

behov med de hidtil anvendte brændselsmidler tvinger også vort land til hurtigst muligt at tage de første skridt, hurtigst muligt, fordi vi først skal igennem en forsøgs- og uddannelsesperiode, inden vi kan gå løs på den egentlige opgave: bygning af teknologiske atomkraftværker. Forsøgene med atomenergien er nu ude over deres første eksperimentelle stadi, og det er en kendsgerning, at der adskillige steder i verden er bygget eller bygges atomkraftværker, der skal drives ved teknologiske metoder og efter teknologisk målestok. Men alligevel befinder vi os i en vis forstand stadig på forsøgsstadiet og står vel i grunden blot ved begyndelsen af en udvikling, som kan rumme helt andre løsninger end dem, man i dag arbejder mod.

Det var måske ikke unaturligt her at rejse det spørgsmål, om det er nødvendigt for os at gå med i eksperimenterne, som er kostbare og tager tid. Det er vel i og for sig muligt for os nu eller i meget nær fremtid udefra at købe færdige teknologiske atomkraftværker, og dog arbejder vi med tanken om for vort vedkommende først nu at starte med forsøgsanlæg. Udfra mine forudsætninger — og det er i realiteten på dette område en lægmands — tror jeg dog, at vore sagkyndige har ret i, at det er den rigtige vej for os, og at vi under alle omstændigheder må skaffe os en række tekniske erfaringer, tilvejebringe uddannelse, som er absolutte forudsætninger for den teknologiske udformning og den teknologiske drift af atomkraftværker. Jeg ser en bekræftelse på dette synspunkt i det forhold, at også en række andre små lande, bl. a. Norge og Sverige, tager fat på problemet på samme måde, som vi herhjemme har tænkt os at gøre det, omend visse ting kunne tyde på, at Norge og Sverige er en lille smule længere fremme, end vi er det. Det må være et område, der helt naturligt kan indgå i det nordiske samarbejde, og jeg har forstået, at såvel atomenergikommissionen som regeringen allerede har opmærksomheden henvendt herpå, og at de bilaterale aftaler, der allerede er truffet med De Forenede Stater og England om samarbejde, om hjælp og om, at der af disse lande stilles et vist kvantum atombrændsel i form af beriget uran til rådighed

for vore forsøg — at disse bilaterale aftaler ingen hindring er for et nordisk samarbejde, eftersom det er oplyst, at der ikke knytter sig andre klausuler til de to landes tilbud om støtte end et tilsagn fra vor side om ikke at anvende kærnebrændsel til militære formål.

I forbindelse med spørgsmålet om den teknologiske fremstilling af atomenergien rejser der sig en række problemer. Lad mig blot nævne det spørgsmål, om der kan skabes sikkerhed for tilvejebringelse af den nødvendige mængde kærnebrændsel for os herhjemme. Jeg nævner en anden ting, spørgsmålet om de radioaktive affaldsprodukter, og jeg glemmer ikke at nævne problemet om de meget store investeringer, der vil være nødvendige for at bygge egentlige atomkraftværker.

Jeg nævner blot disse problemer her. De kan naturligvis ikke afklares i denne forbindelse, hvor vi står overfor en forsøgsperiode, men det er nødvendigt, at lovgivningsmagten bliver holdt nogenlunde à jour med udviklingen og med problemerne, som rejser sig, og de måder, man tænker sig at løse dem på. Der er det heldigvis sådan, at bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 2, om de årlige beretninger fra kommissionen kan sikre, at folketinget bliver holdt passende underrettet om udviklingens gang.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig behandling og vedtagelse.

Jørgen Gram: Atomenergien og alt, hvad der grupperer sig derom, er et nyt felt indenfor forskningen, men der foregår en rivende udvikling, og ganske uoverskuelig, på dette område; alle kan nu se, at intet land vil blive uberørt af de resultater, man når frem til.

Det foreliggende lovforslag siger i al sin korthed tre ting: for det første at også Danmark bør være med til nu at fremme atomenergiens fredelige udnyttelse til samfundets tarv, sådan som det er udtrykt i § 1, for det andet at der nedsættes en atomenergikommission, som denne opgave lægges ind under, og for det tredje at lovgivningsmagten konfirmerer, hvad der skal ske.

Som ordfører for mit parti vil jeg straks sige, at venstre billiger, at vi her i landet